

Dosarul nr. 2ra-1542/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud: I. Dadu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: B. Bîrca, O. Cojocaru, S. Iorgov)

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Moraru, reprezentat de către avocatul Ion Istrati,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Tofilat împotriva lui Nicolae Moraru cu privire la revendicarea bunului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de Vasile Tofilat, s-a casat hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La data de 16 iunie 2017 Vasile Tofilat a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Moraru cu privire la revendicarea bunului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 2002 în rezultatul înțelegerii verbale dintre acesta și Nicolae Moraru, i-a transmis ultimului în posesie și folosință tractorul de model T-150K cu numărul de înregistrare xxxxx, proprietatea dânsului.

Totodată, reclamantul a relatat că în anul 2016 i-a solicitat pârâtului în formă verbală restituirea tractorului sau după caz, restituirea valorii acestuia, cererea nefiind satisfăcută.

Astfel, reclamantul a accentuat că, începând cu anul 2016, Nicolae Moraru este posesor de rea-credință a tractorului, or, conform art. 307 alin. (2) Cod civil, posesiunea de bună-credință încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferențial înaintează posesorului pretenții întemeiate.

În continuare, reclamantul a considerat că este în drept să pretindă la restituirea bunului, la fructele acestuia și la contravaloarea fructelor pe care nu le-a obținut din culpa pârâtului începând cu anul 2016, data solicitării restituirii, sau după caz la repararea prejudiciului.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă la data de 05 mai 2017 a expediat în adresa lui Nicolae Moraru o cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea tractorului de model T-150K cu numărul de înregistrare xxxxx sau restituirea sumei de 73854 lei cu titlu de prejudiciu material, care reprezintă prețul actual de piață al unui

tractor, însă, cererea a rămas nesatisfăcută.

Reclamantul a solicitat obligarea lui Nicolae Moraru să restituie lui Vasile Tofilat tractorul de model T-150K cu numărul de înregistrare xxxxx sau dacă tractorul nu mai există, încasarea din contul pârâtului a sumei de 73854 lei, prețul actual al unui tractor de același model, fapt confirmat prin raportul de evaluare nr. 0357201 din 25 aprilie 2017, întocmit de Camera de Comerț și Industrie filiala Hîncești, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Tofilat împotriva lui Nicolae Moraru cu privire la revendicarea bunului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției sale prima instanță, cu trimitere la prevederile art. 374 Cod civil, a reținut că pârâtul Nicolae Moraru este un posesor de bună-credință al tractorului de model T-150K cu numărul de înregistrare xxxxx, în condițiile în care reclamantul, pe parcursul a mai mult de 14 ani nu s-a interesat de soarta bunului său, abandonându-l.

Totodată prima instanță a accentuat că, Nicolae Moraru, fiind posesor care are un drept de posesie în raport cu proprietarul Vasile Tofilat, este în drept să refuze să-i transmită bunul, pe care îl posedă cu bună-credință. La caz, pârâtul nu este considerat de rea-credință din momentul solicitării restituirii bunului de către reclamant, deoarece ultimul nu a înaintat pretenții temeinice în acest sens, cerând revendicarea bunului fără careva justificare întemeiată, după o perioadă îndelungată în care nu s-a interesat de bun.

Prin decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vasile Tofilat, s-a casat hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de Vasile Tofilat s-a admis, s-a obligat Nicolae Moraru să restituie lui Vasile Tofilat tractorul de model T-150K cu nr. de înregistrare xxxxx, s-a încasat de la Nicolae Moraru în beneficiul lui Vasile Tofilat cheltuielile de judecată în sumă de 3883 lei.

În susținerea soluției sale, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art. 315 și 316 Cod civil, a reținut ca fiind eronată concluzia primei instanțe, care a făcut referire la prevederile art. 374 Cod civil, or, în cadrul examinării cauzei nu și-a găsit confirmare faptul că Nicolae Moraru posedă tractorul în baza unui act juridic.

În acest sens, instanța de apel a mai reținut că intimatul Nicolae Moraru din momentul recepționării cererii prelabile prin care apelantul Vasile Tofilat a solicitat restituirea bunului care constituie proprietatea ultimului, se consideră posesor de rea-credință.

Totodată, prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură civilă, instanța de apel a considerat necesar de a încasa din contul lui Nicolae Moraru în beneficiul apelantului cheltuielile de judecată în sumă de 3883 lei.

La 11 iunie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Nicolae Moraru, reprezentat de avocatul Ion Istrati, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul, cu trimitere la prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) Cod de procedură civilă, a indicat că nu a fost o înțelegere verbală între intimat și recurent de transmitere-primire a tractorului în posesie și folosință, pentru că bunul nu a fost transmis personal, dar de către consăteanul Dumitru Ioniță, care deținea o foaie de parcurs, ultimul tractând tractorul la domiciliul lui Nicolae Moraru, convenind că Vasile Tofilat l-a rugat să-l repare.

Prin urmare, recurentul a considerat că nu se stabilesc relații de transmitere-primire

în posesie și folosință, ci de prestare de servicii.

Totodată, recurentul a subliniat că tractorul în litigiu nu a fost posibil de a fi reparat, astfel că la parcat în preajma gospodăriei sale, cu intenția de a-i comunica intimatului faptul dat, însă, din motiv că ultimul nu s-a aflat în țară mai mult de 15 ani, nu a avut posibilitatea de a-l returna.

În acest sens, recurentul a considerat că se atestă aplicarea prevederilor art. 972 Cod Civil.

În acest context, recurentul a solicitat casarea deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central.

La 18 iulie 2019 Vasile Tofilat a depus referință la recursul declarat de Nicolae Moraru, prin care a solicitat respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 decembrie 2018, fiind expediată participanților la proces, însă la materialele dosarului lipsește careva probe care ar indica la recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel, iar, copia de pe plicul poștal anexată de reprezentantul recurentului la cererea de recurs nu a fost certificată pentru conformitate cu originalul (f.d. 123).

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs depusă de către Nicolae Moraru, reprezentat de către avocatul Ion Istrati, a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nicolae Moraru, reprezentat de către avocatul Ion Istrati, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către

instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recursat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nicolae Moraru, reprezentat de către avocatul Ion Istrati, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nicolae Moraru, reprezentat de către avocatul Ion Istrati, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Nina Vascan